

Fransız Mimarlık Yasası

3 Ocak 1977

Madde 1

Mimarlık, kültürün bir ifadesidir.

Mimari yaratıcılık, yapıların niteliği ve bulundukları çevredeki ortama uyumlu eklenmeleri, doğal ya da kentsel görünüm ile ortak malvarlığına saygı, kamu yararınadır. İnşaat ruhsatı ve ifraz izni vermeye yetkili makamlar, taleplerin incelenmesi esnasında, bu yarara uygunluğu kesinlikle gözetirler. Buna göre:

1. Mal sahipleri (işverenler) aşağıda I. Başlıkta belirtilen koşullar ve sınırlar dahilinde mimarların yardımına başvurmakla yükümlüdürler.
2. Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulları kurulmuştur. Bu kurullar, II. Başlık hükümlerine uygun şekilde kamuya yardım etmek ve kamunun bilgilendirilmesiyle yükümlüdürler.
- 3- Mimarlık mesleğinin icrası ve örgütlenmesi III. ve IV. Başlıklarda yer alan hükümlere tâbidir.
- 4- Şehircilik Yasası'nın mimarlığa ilişkin hükümleri V. Başlığa uygun şekilde değiştirilmiştir.

Madde 2

Bu yasanın uygulanmasında, 10. ve 11. maddelerde sayılan gerçek kişiler ve 12. maddede tanımlanan şirketler ile 37.madde kapsamındaki mimarlıkta ehil sıfatı taşıması kabul edilen gerçek kişiler, mimar olarak kabul edilirler.

I. BAŞLIK: MİMARLARIN DEVREYE GİRMESİ

Madde 3

İnşaat iznine tâbi çalışmalara girişmeyi isteyen herkes, eserin tasarlanmasına gerek bireysel gerekse ekip halinde katılacak diğer şahıslara başvurmalarından ayrı olarak, inşaat ruhsatı talebinin konusunu teşkil eden mimari projenin hazırlanması için bir mimara başvurmak zorundadır. Bu yükümlülük daha kapsamlı görevler için bir mimara başvurmayı bertaraf etmez.

Yukarıda anılan mimari proje, yapıların inşa edilmelerini, biraraya getirilmelerini, organizasyon ve hacimlerinin ifadesi ile malzeme ve renklerin seçimini, planlar ve yazılı belgelerle tanımlar.

Mimar işlerin yönetimini üstlenmiş olmasa bile, mal sahibi, sözleşmede tespit edilen koşullar dahilinde mimarı, uygulama belgelerinin ve gerçekleştirilme aşamasındaki işlerin, onun özeniyle hazırlanmış mimari projenin hükümlerine uygun olduğu hususundan emin olmaya zorlamalıdır. Bu noktalara uyulmadığı takdirde, mimar bu durumdan mal sahibini haberdar eder.

Madde 4 - (29 Aralık 1981 tarih ve 81-1153 sayılı Yasa ile değişik)

Yukarıda 3.maddede öngörülenin aksine, karakteristikleri ve özellikle maksimum taban alanı bir tüzükle belirtilen, pek önemli olmayan bir yapıyı kendileri için yapmak ya da değiştirmek arzusunda olduğunu beyan eden gerçek kişiler bir mimara başvurmakla yükümlü değildirler. Bu karakteristikler yapının kullanım amacına göre farklılaşabilir.

İnşaat ruhsatına ya da iznine tâbi kılınmış olup da, yalnızca yapıların iç alanlarındaki ve ticari vitrinlerdeki düzenlemelere ve donatıma ilişkin veya dışarıdan görülebilen değişikliklere yol açmayan onarımlarla sınırlı çalışmalar için de mimara başvuru zorunlu değildir.

Madde 5 - (29 Aralık 1981 tarih ve 81–1153 sayılı Yasa ile değişik)

Sanayileştirilmiş olsun ya da olmasın, tekrarlanan kullanıma elverişli tip yapılarla bunların değişik biçimlerinin, ticarileştirilmelerinden önce, bunları kullanan mal sahibi kim olursa olsun, yukarıda 3.maddede öngörülen koşullar dahilinde bir mimar tarafından hazırlanmaları zorunludur.

II. BAŞLIK: MİMARLIK, ŞEHİRCİLİK VE ÇEVRE KURULLARI

Madde 6 - (29 Aralık 1981 tarih ve 81–1153 sayılı Yasa ile değişik)

Her ilde, "Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu" adında, tip statüleri bir tüzükle onaylanan dernek statüsünde bir kurum kurulur. Bu statüler, devlet, yerel yönetim ve ilgili meslek topluluğunun temsilcileri ile özellikle yerel dernekler bünyesindeki faaliyetlerinden ötürü seçilmiş vasıflı sayılan kişilerin, hangi koşullarda anılan kurulla işbirliği yapmaya çağrılacaklarını belirtirler.

Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu Başkanı, mutlaka yerel yönetimlerin temsilcileri arasından seçilir. Yerel yönetimlerin temsilcilerinin sayısı, en az devlet temsilcilerinin sayısına eşittir.

Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu, aşağıda 7.maddede tespit edilen koşullar dahilinde, mimarlık kalitesinin ve çevresinin niteliğini yükseltmek amacıyla, yerel plan üzerinden, ulusal planda belirtilen amaçları izler.

Madde 7 - (19 Ağustos 1986 tarih ve 86–984 sayılı Kararname ile değişik)

Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu'nun görevi, kamunun, mimarlık, şehircilik ve çevre alanına katılmadaki bilgisini, duyarlılığını ve bilincini geliştirmektir.

Kurul, doğrudan ya da dolaylı bir şekilde, inşaat alanında devreye giren mal sahipleri ve profesyoneller ile merkezî ve yerel kamu görevlilerinin eğitime ve yetkinlik kazanmalarına katkıda bulunur.

Kurul, bir bina inşa etmek isteğinde olanları, proje müellifliğini üstlenmeksizin, yapıların mimarlık kalitesi ile bunları çevreleyen, kentsel ya da kırsal arazi içine doğru bir şekilde katılmalarını sağlamak üzere bilgilendirir, yönlendirir ve tavsiyelerde bulunur.

Kurul, kamu kurum ve kuruluşları ile yerel yönetimlerin hizmetinde olup bu kurum ve kuruluşlar her türlü şehircilik, mimarlık ve çevre projeleri konusunda kurula danışabilirler.

Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu görevlerini, özellikle bölgesel doğal parklar konusunda faaliyet gösteren mimari yardım hizmetlerine devredebilir.

Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu'nun hizmetleri ücretsizdir.

Madde 8

Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulları'nın harcamalarının mali biçimini Maliye Kanunu belirler.

III. BAŞLIK: MİMARLIK MESLEĞİNİN UYGULANMASI

Madde 9

Aşağıdaki 10. ve 11.maddelerdeki hükümler uyarınca yalnızca, bir Bölgenin Mimarlar Levhasına kayıtlı gerçek kişiler mimar sıfatını taşıyabilirler.

Aşağıdaki 12.madde hükmü uyarınca, yalnızca, bir Bölge Mimarlar Levhasına kayıtlı tüzel kişiler mimarlık şirketi sıfatını taşıyabilirler.

Bir Bölge Levhasına kayıt, ülkenin tümünde mesleği uygulama hakkı verir.

Madde 10

Medeni haklardan yararlanan, gerekli etik şartları taşıyan ve aşağıdaki koşullardan birine sahip, Fransız vatandaşı ya da Avrupa Topluluğu'na üye bir Devletin uyruğundaki gerçek kişiler, talepleri üzerine, Bölge Mimarlar Levhasına kaydolurlar:

1. Eğitim döneminin tamamlanmasıyla ya da mesleki eğitim döneminin sonunda elde edilmiş olan Devlet tarafından tanınmış Fransız veya yabancı bir diploma veya sertifika sahibi olmak ya da başkaca mimar unvanını taşımak;
2. Bir tüzükle gösterilen koşullar çerçevesinde, ulusal bir komisyonun görüşünden sonra, mesleki referansların ibrazı üzerine kültürden sorumlu bakan tarafından vasıflı olarak tanınmış olmak.

Madde 11

Avrupa Ekonomik Topluluğu üyesi olmayan Devletlerin uyruğundaki gerçek kişiler, karşılıklı tanıma anlaşmasından ya da uluslararası taahhütlerden faydalanabildikleri takdirde, talepleri üzerine, Fransız vatandaşlarıyla aynı diploma, sertifika, mimar unvanı ya da yetkinliği, medeni haklar ve etik koşullar dahilinde bir bölge levhasına kaydolurlar.

Karşılıklı tanıma anlaşmasından ya da uluslararası taahhütlerden yararlanma koşulu gerçekleşmemiş olduğu takdirde, bu kişiler yine de, kararname tarafından tespit edilen bir usul çerçevesinde, mimarlık mesleğini uygulama konusunda yetkili kılınabilirler.

Aynı kararname yabancı bir mimarın, bir bölge levhasına kaydolmaksızın, hangi koşullar altında Fransa'da muayyen bir projeyi gerçekleştirmeye yetkili sayılacağı koşulları düzenler.

Madde 12 - (12 Temmuz 1985 tarih ve 85–704 sayılı Yasa ile değişik ve 1 Ağustos 2003 tarih ve 2003–721 sayılı Yasa ile değişik)

Mimarlar, mesleklerini ortaklaşa yürütmek amacıyla aralarında ya da diğer gerçek veya tüzel kişilerle birlikte sivil veya ticari mimarlık ortaklıkları kurabilirler. Tek ortaklı şirket de kurabilirler. Yalnızca Madde 13'te belirtilen kurallara uyan ve Bölge Mimarlar Levhası'na kayıtlı olan şirketler mimarlık şirketi unvanını taşıyabilir ve mimarlık mesleğini uygulama yetkisini kazanabilirler. Bu şirketlerde, farklı bölge mimarlar levhalarına kayıtlı mimarlar biraraya gelebilirler.

Bütün mimarlık şirketleri, bir Bölge Mimarlar Levhasına kaydolmak ve şirket ana sözleşmesi ile ortaklar listesini ve bu ana sözleşme ile ortaklar listesinde daha sonra meydana gelebilecek değişiklikleri Bölge Kuruluna iletmek zorundadırlar.

Madde 13 - (12 Temmuz 1985 tarih ve 85–704 sayılı Yasa ve 1 Ağustos 2003 tarih ve 2003–721 sayılı Yasa ile değişik)

Tüm mimarlık şirketleri, aşağıdaki kurallara uymak zorundadır:

1. Şirketin hisseleri şahıs üzerine kayıtlı olmalıdır;
2. Ana sermayenin yarıdan fazlası ve oy hakları bir veya birden fazla mimarın –yani gerçek kişinin- veya mimarlık şirketinin olmalıdır. Ortaklardan en az biri ana sermayenin ve onun getirdiği oy hakkının minimum % 5'ine sahip olmalıdır;
3. Mimarlık şirketlerinin dışında kalan tüzel kişiler ana sermayenin ve onun getirdiği oy haklarının % 25'inden daha fazlasını taşıyamazlar.
4. Yeni bir ortağın katılımı, bu hususta önceden genel kurulun üçte iki çoğunlukla alacağı olumlu karara bağlıdır. Bu hüküm, mimarlık şirketi, tek kişili limited şirket şeklinde kurulmuş olduğu takdirde uygulanmaz;
5. Yönetim Kurulu başkanı; eğer tek kişiyse genel müdür; genel müdürlerin, icra kurulu üyelerinin ve şirketi temsile yetkili olanların en az yarısı ile yönetim kurulu üyeleri ve denetleme kurulu üyelerinin en az dördü mimar olmalıdır.

Madde 14

Mimar aşağıdaki bir ya da birden çok usule göre mesleğini uygular:

- Serbest meslek olarak bireysel şekilde;
- Bir mimarlık şirketinin ortağı sıfatıyla;

- Memur ya da kamu görevlisi sıfatıyla;
- Yerleşme planlaması ve şehircilik alanındaki faaliyetlerini özellikle devlet ya da yerel yönetimler hesabına gerçekleştiren eğitim kurumlarında ücretli sıfatıyla;
- Bir mimar yanında ya da mimarlık şirketinde ücretli olarak;
- Yalnızca kendi kullanımı için yapı inşa eden ve ancak gayrimenkullerin proje etüdü, finansmanı, inşası, restorasyonu, satış ya da kiralanması veya arazi, yapı malzeme veya elemanlarının alım-satım faaliyetiyle uğraşmayan bir gerçek kişi ya da özel hukuk tüzel kişisi yanında ücretli ya da bunların ortağı sıfatıyla;
- Kırsal alanlarda hizmet sağlamak amacıyla kurulan bir tarım ortaklığında ücretli sıfatıyla.

Mimar sıfatı, toplu sözleşmelerde tanınmış olmalıdır. Kamu görevi bu referansı dikkate alacaktır.

Bununla birlikte, ortak ya da ücretli mimar, ortaklarının ya da işverenin açık onayını almak koşuluyla, mesleğini başka bir usule göre de icra edebilir. Aynı zamanda müşterilerine de, hangi sıfatla iş gördüğünü bildirmek zorundadır.

Mimar tarafından seçilen iş yürütme usul ya da usulleri bölge levhasına bildirilir. Değişiklik halinde, bölge levhası da aynı şekilde değiştirilir.

Devlette ve kamu kuruluşlarında çalışan memur ya da ücretli mimarların, gerektiğinde, bu sıfatla gördükleri faaliyetlerinden bağımsız olarak ve kamu görevlisi bağımsızlıklarına zarar gelmeksizin, diğer kamu kuruluşları hesabına ya da özel hukuk kişileri yararına eser tasarımı ve müelliflik görevlerini hangi koşullarda ve sınırlarda icra edebilmeye yetkili sayılabilecekleri hususu bir tüzükte belirtilir.

Madde 15

Bütün mimari projeler, hazırlanmalarına katkıda bulunan mimarların tümünün imzasını taşımaktadır.

Madde 16 - (12 Temmuz 1985 tarih ve 85–704 sayılı Yasa ile değişik)

Gerçek kişi ya da tüzel kişi olsun, bütün mimarlar, bu sıfatlarıyla gerçekleştirdikleri işlemlerinden ya da çalıştırdıkları kişilerin işlemlerinden ötürü sorumlu tutulabileceklerinden, bir sigorta yaptırmak zorundadırlar.

Mimar, 14.maddede öngörülen ihtimaldeki gibi kamu görevlisi sıfatıyla, bir gerçek kişi ya da tüzel kişi yanında ücretli sıfatıyla veya 12.madde uyarınca limited şirket ya da anonim şirket olarak kurulmuş bir mimarlık şirketinin ortağı sıfatıyla iş gördüğü takdirde, istihdam eden kişi ya da ortaklık bağı ile bağlı olunan şirket hesabına yapılan mesleki işlemlerden ötürü, bu kişiler tek başlarına hukuken sorumlu olup, sigorta yaptırarak bu işlemlerin sonuçlarını garanti altına alırlar.

Her durumda, bir sigorta anlaşması, mal sahibi ile mimar ya da, gerektiğinde, mimarın işvereni ile arasında akdedilen sözleşmeye eklenir.

Türü ne olursa olsun, her mimarlık şirketi, kendi adına mimarlar tarafından gerçekleştirilen mesleki işlemlerden ötürü, mimarlarla birlikte müteselsilen sorumludur.

Mimar, bu unvanın kazanılmasına olanak sağlayan bir Fransız diploması veren bir eğitim kurumunun öğretim üyesi sıfatıyla devreye girip, hizmet yükümlülükleri ve okulun eğitim programı çerçevesinde, mimari bir projenin tasarım ve gerçekleştirilmesini üstlendiğinde, onu istihdam eden okul, adına gerçekleştirilen mesleki işlemlerden ötürü hukuken tek başına sorumlu olup, bu işlemlerin sonuçlarını garanti altına almak üzere sigorta yaptırır.

Madde 17

Her mimar, mesleğini uygulama şekli ne olursa olsun, bu şekle göre ve karnamede belirlenen çekinceler kapsamında, kendisine verilmiş inşaat projelerini beyan etmekle yükümlüdür.

Madde 18

Mimar mesleki taahhütlere girişmeden önce, inşaattan doğrudan ya da dolaylı bir fayda sağlamak amacıyla faaliyet gösteren tüm gerçek kişi ya da tüzel kişilerle olan kişisel ya da mesleki menfaat ilişkilerini Meslek Odası Konseyi'ne bildirmek zorundadır.

Mimar, mesleki taahhütte bulunmadan önce, bu bağlantılarından bütün müşterilerini ya da işverenini bilgilendirmekle yükümlüdür.

Madde 19

Mimarlar Odası Ulusal Konseyi'nin görüşü alındıktan ve mimarların sendikal örgütlerine danışıldıktan sonra oluşturulacak ve mesleki görevlere ilişkin düzenlemeyi sağlayacak bir tüzükte, mesleğin genel kuralları ile her bir uygulama şekline özgü kurallar belirtilir. Özel hukuk kişilerine karşı bu yasayla zorunlu tutulan görevler için mimarlara ödenecek ücrete ilişkin kurallar da, anılan düzenlemede gösterilir.

Madde 20

16.madde, 17.madde ve 18.madde hükümlerine aykırılıklar, 2000 FF'dan 200.000 FF'na kadar bir para cezası ile cezalandırılır. Mahkeme, bundan başka, ihlali sabit olan mimarı, mesleği uygulamadan üç yılı aşmayacak şekilde geçici olarak ya da kesin olarak men edebilir.

IV. BAŞLIK: MİMARLIK MESLEĞİNİN ÖRGÜTLENMESİ**Madde 21**

Bu kanunda belirtilen koşulları taşıyan mimarlar tarafından oluşturulan Mimarlar Odası, tüzel kişiliğe ve mali özerkliğe sahiptir. Oda, kültürden sorumlu bakanın himayesi altındadır.

Madde 22 - (12 Temmuz 1985 tarih ve 85–704 sayılı Yasa ile değişik)

Her bölgede, bir Mimarlar Odası Bölge Konseyi kurulur. Kültürden sorumlu bakan, bu konsey nezdinde toplantılarda hazır bulunmak üzere bir temsilci tayin eder.

Bölge Konseyi, 4 yıllık bir süre için, bölge levhasına kayıtlı bütün mimarlar tarafından tek dereceli bir seçimle seçilir. Sadece gerçek kişiler, oda levhasına kaydolmalarından itibaren seçmen olabilirler ve seçilebilirler.

Seçimlerin şekli, seçilebilirlik koşulları, muhtemel aykırılıklar, bölge levhasına kayıtlı mimarların mevcuduna göre değişebilen her bir Bölge Konseyi üyelerinin sayısı ile ücretli mimarlar ve bir şirkette çalışan mimarlar ile mimarlık alanında ehil sayılanların asgari temsillerini sağlayacak koşullar bir tüzükle belirlenir.

Bölge Konseyi'nin yarısı her iki yılda bir yenilenir. Konsey üyeleri artarda en çok iki dönem görev alabilirler.

Bölge Konseyi'nin işleyişine ilişkin genel kurallar bir tüzükle belirlenir. Bu tüzük, Bölge Konseyi ile Ulusal Konsey'in harcamalarını karşılamak üzere bölge levhasına kayıtlı mimarlar tarafından ödenecek zorunlu aidatları düzenler.

Önceki fıkrada öngörülen aidatların ödenmemesi, disiplin ya da mesleki bir cezanın konusu olamaz.

Madde 23

Bölge Konseyi, Bölge Mimarlar Levhasının tutulmasını sağlar. Konsey, bu kanun ile uygulama metinlerinde aranan koşulların yerine getirilmiş olduğu sonucuna vardıktan sonra mimarların kaydını yapar. Gerçekleştirilen bu koşulların aynen devam etmemesi halinde, Konsey kaydı siler.

Kayıt taleplerinin reddi ya da silme kararlarına kültürden sorumlu bakan nezdinde itiraz edilebilir; Bakan Ulusal Konsey'in görüşünü aldıktan sonra karar verir.

Kültürden sorumlu bakan usulsüz kayıt kararlarını iptal edebilir ve aranan koşulları artık yerine getirmeyen kişilerin kaydını Bölge Levhasından silebilir.

Madde 24

Mimarlar Odası Ulusal Konseyi kurulur. Kültürden sorumlu bakan bu Konsey toplantılarına katılmak üzere bir temsilci tayin eder.

Ulusal Konsey, Bölge Konseylerinin üyeleri tarafından 4 yıllık bir süre için seçilir ve yarısı her iki yılda bir yenilenir. Ulusal Konsey üyelerinin, bir bölge konseyinde iki yıl boyunca en az bir vekillik yapmış olmaları zorunludur. Bununla birlikte bu hüküm, ilk seçimde ve konseyin ilk yenilenmesinde uygulanmaz.

Seçimlerin şekli, seçilebilirlik koşulları, muhtemel aykırılıklar, üyelerin sayısı ile ulusal konseyin işleyişine ilişkin genel kurallar bir tüzükle belirtilir.

Madde 25

Ulusal Konsey bölge konseylerinin eylemlerini koordine eder ve onların bilgilendirilmelerine katkıda bulunur.

Kamu güçleri mesleğe, özellikle de mimarlık eğitiminin organizasyonuna ilişkin bütün sorunlar hakkında Ulusal Konsey'e danışırlar.

Madde 26

Ulusal Konsey ve Mimarlar Odası Bölge Konseyi kamu güçleri nezdinde mesleğin temsiline yardımcı olurlar.

Özellikle, mimar unvanının korunması ve bu kanun tarafından mimarlara tanınan haklar ile yükümlülüklerle uyulmasını sağlamak amacıyla dava açma yetkisine sahiptirler.

Sürekli eğitim ile çalışma düzeninin iyileştirilmesine ilişkin organizasyonun yapılmasına ve mesleği ilgilendiren kuruluşların finansmanının sağlanmasına yardım edebilirler.

Madde 27

Her bölgede bir Mimarlar Bölge Disiplin Kurulu kurulur. Bu kurul:

- Bir idare mahkemesi başkanı, Başkan;
- Bir idare mahkemesi hakimi;
- Bir istinaf mahkemesi hakimi;
- Mimarlar Odası Bölge Konseyi'nin, Konsey tarafından her yenileme zamanında seçilen iki üyesinden oluşur.

Bu kurul, sadece memur ya da kamu görevlisi sıfatıyla iş gören mimarların faaliyetlerinden doğan disiplin suçlarına bakabilir.

Disiplin davası, Bölge Konseyi ya da devletin temsilcileri tarafından, gerek re'sen gerekse de ilgili kişilerin dilekçeleri üzerine açılır.

Madde 28

Mimarlar Bölge Disiplin Kurulu aşağıdaki cezalara hükmedebilir:

- Uyarı (ihtar);
- Üç aydan üç yıla kadar bir süreyle meslekten men;
- Kaydın kesin silinmesi (meslekten men).

Kaydı askıya alınan ya da kaydı silinen bir mimara verilmiş olan işlerin yönetimi ya da tasfiyesi koşulları bir kararnameyle düzenlenir.

Kaydın askıya alınma ve silinmesi kararları bütün bölge konseylerine bildirilir ve bu konseyler, ceza süresince, cezaya çarptırılan mimarın ya da şirketin kaydını yapamazlar.

Bölge Disiplin Kurulu'nun kararları, vesayet makamı ya da kendisine karşı disiplin davası açılmış olan kimse tarafından Ulusal Mimarlar Disiplin Kurulu'na götürülebilir.

Madde 29

Ulusal Mimarlar Disiplin Kurulu kurulur.

Ulusal Disiplin Kurulu:

- Bir Danıştay üyesi, Başkan;
- Bir Paris istinaf mahkemesinde oda başkanı;
- Bir Sayıştay üyesi;
- Ulusal Mimarlar Odası Konseyi'nin, Konsey tarafından her yenileme zamanında seçilen iki üyesinden oluşur.

Aynı zamanda yedek başkan ve üyeler de tayin edilir.

Ulusal Disiplin Kurulu, Bölge Disiplin Kurulu kararlarına karşı yapılan başvuruları inceler.

Başvuru süresi ve başvuru geciktirici niteliktedir.

Ulusal Disiplin Kurulu kararlarına karşı temyizen Danıştay'a başvurulur

V. BAŞLIK: ŞEHİRCİLİK KANUNUNU DEĞİŞTİREN VE TAMAMLAYAN HÜKÜMLER

Madde 30

Şehircilik Kanununun L.111–1 maddesinin I.fıkrası yerine aşağıdaki düzenlemeler getirilmiştir: "Tarımsal üretim dışında, arazinin kullanılmasına, özellikle yapıların yerleştirilmeleri, bağlantı yerleri, kurulmaları ve mimarileri, çevrelenme şekli ile gayrimenkul mülkiyeti ve inşaatların usulüne uygun tutulmalarına ilişkin genel kurallar, kamu idaresinin yönetmelikleriyle belirlenir."

Madde 31

Şehircilik Kanununun L.42–2. maddesi aşağıdaki şekilde tamamlanmıştır:

"3 Ocak 1977 tarih ve 77–2 sayılı Mimarlık Yasası'nın 3.madde hükmü uyarınca, inşaat ruhsatı talebi ancak, inşaat iznine tâbi çalışmalara girişmeyi isteyen herkes, eserin tasarlanmasına gerek bireysel gerekse ekip halinde katılacak diğer şahıslara başvurmalarından ayrı olarak, inşaat ruhsatı talebinin konusunu teşkil eden mimari projenin hazırlanması için bir mimara başvurmak zorundadır. Bu yükümlülük daha kapsamlı görevler için bir mimara başvurmayı bertaraf etmez.

"Yukarıda anılan mimari proje, yapıların inşa edilmelerini, biraraya getirilmelerini, organizasyon ve hacimlerinin ifadesi ile malzeme ve renklerin seçimini, planlar ve yazılı belgelerle tanımlar.

"3 Ocak 1977 tarih ve 77–2 sayılı Mimarlık Yasası'nın 4.madde hükmü uyarınca, yukarıda ikinci fıkrada öngörülenin aksine, karakteristikleri ve özellikle maksimum taban alanı bir tüzükle belirtilen, pek önemli olmayan bir yapıyı kendileri için yapmak ya da değiştirmek arzusunda olduğunu beyan eden gerçek kişiler bir mimara başvurmakla yükümlü değildirler. Bu karakteristikler yapının kullanım amacına göre farklılaşabilir. Bu karakteristikler inşaatın tahsis şekline göre farklılaşabilir. Bununla birlikte, bu fıkrada belirtilen kişiler tarafından yapılan ruhsat talebi, ancak talepte bulunanın daha evvel, inşaatın bulunduğu yer itibarıyla yetkili Mimarlık, Şehircilik ve Çevre Kurulu'na danışmış olması halinde incelenebilir. Bu kurulun görüşü ruhsat talebine ilişkin dosyada yer almalıdır.

" İnşaat ruhsatına ya da iznine tâbi kılınmış olup da, yalnızca yapıların iç alanlarındaki ve ticari vitrinlerdeki düzenlemelere ve donatıma ilişkin veya dışarıdan görülebilen değişikliklere yol açmayan onarımlarla sınırlı çalışmalar için de mimara başvuru zorunlu değildir.

"3 Ocak 1977 tarih ve 77–2 sayılı Mimarlık Kanununun 5.madde hükmü uyarınca, sanayileştirilmiş olsun ya da olmasın, tekrarlanan kullanıma elverişli tip yapı modelleri ile bunların değişik biçimlerinin, ticarileştirilmelerinden önce, bunları kullanan eser sahibi kim olursa olsun, sözkonusu yasanın 3.maddesinde öngörülen koşullar dahilinde bir mimar tarafından hazırlanmaları zorunludur."

Madde 32

Şehircilik Yasası'nın L.422–1 maddesi aşağıdaki yeni fıkralarla tamamlanmıştır:

"Sivama işleri, sınıflandırılmış yapılar üzerindeki çalışmalar ve mal sahibi kim olursa olsun küçük yerleşim birimlerindeki pek önemli olmayan bazı çalışmalar ile kamu hizmetlerinin işleyişi için gerekli teknik tesisata ilişkin bazı çalışmalar, inşaat ruhsatından muaf tutulmuşlardır.

"Ulusal savunmanın gizliliği kapsamına giren inşaatlar hariç olmak üzere, mal sahibi, çalışmaların başlangıcından en az bir ay önce danıştığı belediye başkanının inşaat ruhsatnamesinden muaf çalışmalara ilişkin görüşünü göz önünde bulundurur.

"Belediye başkanının görüşü olumsuz olduğu takdirde, vali, İnşaat Ruhsatı Daimi Konferansı'nın görüşünü aldıktan sonra proje hakkında karar verir.

"Özellikle, enerji üretimi ve dağıtım çalışmaları, okul binaları, posta ve haberleşme binaları ile deniz limanları, garlar ve havalimanlarındaki özel bir uygulama tekniği gerektirmeyen binalara ilişkin çalışmalar inşaat ruhsatı rejimine tâbi tutulmuşlardır."

Madde 33

Şehircilik Yasası'nın L.421–3 maddesinin birinci fıkrasının yerini aşağıdaki hükümler almıştır:

"İnşaat ruhsatı ancak, tasarlanan inşaatın, inşaat uygulamalarına, tahsislerine, niteliklerine, mimarilerine, boyutlarına ve çevre düzenlemelerine ilişkin yasal ve idari düzenlemelere uygun olması ve talepte bulunanın L.111–3.maddede öngörülen genel inşaat kurallarına uymayı taahhüt etmesi halinde verilebilir."

VI. BAŞLIK: SAİR HÜKÜMLER VE GEÇİCİ HÜKÜMLER

Madde 34

16 Temmuz 1971 tarih ve 71–575 sayılı Yasanın hükümlerine zarar gelmeksizin, işbirliğine giren ücretli mimarların çalışma düzenlerinin iyileştirilmesi ile sürekli eğitimleri hususundaki mesleki eğitim, kültürden sorumlu bakanın koruması altında, meslek kuruluşları ile mimarlar ve onların ücretli çalışanlarının temsilcileri sendikalar tarafından organize edilir. Meslek kuruluşları ile sendikalar bu amaçla, ilgililerin gerektiğinde mimarlık unvanını almalarına olanak verecek bu eğitim ve promosyon görevlerini yerine getirmeye yetkili, eşit temsilli dernekler kurarlar.

Madde 35 - (12 Temmuz 1985 tarih ve 85–704 sayılı Yasa ile yürürlükten kaldırılan madde)

Madde 36

Bu Yasanın 3.maddesinde mimarlara verilen görevleri uygulamaya yetkili kişilerin, ulusal savunma çalışmaları yapabilmeleri, kararnamede gösterilen koşullarda tanınacak izne bağlıdır.

Madde 37

Bu Yasanın yayımlanmasından önce, mimar unvanını taşımaksızın, münhasır ya da asil sıfatıyla ve kişisel sorumluluğu altında, bina inşası alanında mimari tasarım faaliyetinde bulunan her

gerçek kişi, medeni haklardan faydalandığı, gerekli etik garantilere sahip olduğu ve aşağıdaki koşullardan birini taşıdığı takdirde, 23.maddede gösterilen koşullar dahilinde, talebi üzerine, mimarlıkta ehil sıfatıyla bir bölge levhasına kaydolur:

1. Eser sahibi olmaktan doğan sorumluluğunu teminat altına almak üzere yıllık bir veya birden fazla sigorta sözleşmesi yapmak suretiyle serbest, münhasır ve daimi bir şekilde faaliyette bulunmuş ve 1 Ocak 1972'den önceki bir tarihten, talebi yapma anına kadar geçen süre boyunca kesintisiz bir şekilde, bir gelir vergisi ya da proje müellifi ya da mimarlık bürosu olarak bir meslek vergisi mükellefi olmak;

2. Kültürden sorumlu bakan tarafından, mimarlar ve bu fıkrada geçen ilgili meslek temsilcilerinin eşit sayıda oluşturdukları bir bölge komisyonunun görüşü alındıktan sonra, mesleki referanslar üzerine ehil olarak kabul edilmek.

Kayıt talepleri bu Yasanın yayımından itibaren 6 ay içinde yapılmalıdır. Talebin yapılmış olması kaydıyla, bu meslek adamları, kesin bir karar verilinceye değin, 3.maddede belirtilen görevleri üstlenebilirler.

Bölge levhasına kayıtlarından itibaren, mimarlıkta ehil sayılan kişiler mimarlarla aynı haklardan faydalanırlar ve aynı yükümlülükleri üstlenirler.

Madde 38

Mimarlıkta ehil sayılan bir kişi, mimar vasfının tanınmasına ilişkin olarak yukarıda 10.2 maddesinde öngörülen usul kapsamında, mimar unvanıyla bölge levhasına kaydolma talebinde bulunduğunda, ulusal komisyon özellikle, diplomalı mimarlar ile bunlarla eşit sayıdaki, söz konusu usul dairesinde mimar unvanı taşımaları kabul edilmiş mimarlardan oluşur.

Madde 39

Bu Yasanın yürürlüğü girdiği gün Mimarlar Odası levhalarından birine kayıtlı olan herkes, bütün haklara sahip olarak yeni bölge levhalarından birine kaydolur.

Madde 40

Bu Yasada aranan koşulları yerine getirmeyen ve mimar ya da mimarlıkta ehil unvanını taşıyan veya kamuyu, mimar sıfatı ya da mimarlıkta ehil veya mimarlık şirketi unvanı hususunda yanlış bir inanca sevk edici nitelikte isim ya da yönettiği şirkette ticaret unvanı kullanan herkes, 2000 FF'dan 20.000 FF'ına kadar bir para cezası ile 6 aydan bir yıla kadar hapis cezasıyla ya da bu iki cezadan yalnızca biri ile cezalandırılır.

Bununla birlikte, bu Yasanın yayımı tarihinde yukarıdaki fıkra gereğince mahkmiyete götürebilecek bir unvanı kullanan her gerçek ya da tüzel kişi, Yasanın yayımlanmasından itibaren 2 yıl içerisinde anılan unvanı değiştirmek imknına sahiptir.

Okul ya da niversiteye ait bir sıfatı taşıyan ve bu sıfatı, mimar ve mimarlıkta ehil unvanlarıyla bir karışıklığa hiçbir surette yol amayacak şekilde kullanan kişiler, bu madde hükmü kapsamına girmezler.

Madde 41

st Konsey ve Mimarlar Odası Bölge Konseylerinin malları, hakları ile yükümlülüklerinin, sırasıyla Ulusal Konsey ile yeni Bölge Konseylerine intikaline ilişkin usuller bir kararname ile tespit edilir. Bu intikaller nedeniyle hiçbir tazminat, hak ya da vergi tahsil edilmez.

Madde 42

st Konsey ile Mimarlar Odası Bölge Konseyleri, Ulusal Konsey ile yeni Bölge Konseyleri oluşturuluncaya değin fonksiyonlarına devam ederler.

Mimarlar Odası'nı kuran ve mimar unvanı ile mimarlık mesleğini düzenleyen 31 Aralık 1940 tarihli Kanun, yeni Bölge Konseylerinin seçimi tarihinde yürürlükten kalkar.

Madde 43

İhtiyaç oldukça, bu Yasanın uygulama usulleri tüzüklerle belirlenir.

Madde 44

Bu Yasa denizaşırı eyaletlerde de uygulanabilir.

Madde 45

Denizaşırı bölgelerde seçilmiş meclislere ya da konseylere atfedilen yetki saklı kalmak kaydıyla, bu Yasa hükümleri tüzükler vasıtasıyla bu bölgelerin her birinde tamamen ya da kısmen uygulanabilecektir.

Bu Yasa, Devlet kanunu gibi uygulanacaktır.
Paris, 3 Ocak 1977